

РЕШЕНИЕ

№ 4248

гр. София, 27.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав,
в публично заседание на 11.04.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **1155** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Н. Д. С. от [населено място] срещу заповед № ЗСП/Д-С-СЛ/2488 от 15.11.2022 г. на директора на дирекция „Социално подпомагане“ – С., потвърдена с решение № 22-РД06-0193 от 29.12.2022 г. на директора на Регионална дирекция за социално подпомагане - С. -град.

В жалбата са наведени доводи незаконосъобразност на оспорената заповед, като постановена в нарушение на административнопроизводствените правила, в противоречие на материалния закон и с целта на ЗСП. Оправеното до съда искане е за отмяна на заповедта като незаконосъобразна.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, чрез назначения му по реда на ЗПП, особен представител адв. Б. поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена, а оспорения акт като незаконосъобразен моли да бъде отменен.

Ответникът – директор на дирекция „Социално подпомагане“ - С., в депозирания по делото отговор и в съдебно заседание, чрез процесуалния му представител юрк. И. оспорва жалбата, като неоснователна и моли същата да бъде отхвърлена. Изразява се становище, че при издаване на оспорената заповед не са нарушени материалноправните разпоредби на закона. Подробни съображения са изложени в писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не се представлява и не взема становище по жалбата.

Административен съд София - град, Трето отделение, 70-ти състав, като обсъди доводите на страните, приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Производството пред административния орган е започнало по заявление – декларация вх. № ЗСП/Д-С-СЛ/2488 от 31.10.2022 г. на Н. Д. С., с която е поискано отпускане на целева помощ за отопление за отоплителен сезон 2022-2023 г. В заявлението било декларирано, че жалбоподателката е пенсионерка, неомъжена, без деца, със заболяване от 71% до 89,99% трайно намелена работоспособност. Декларирала е доход от пенсии за предходните шест месеца в размер на 2480.19 лева.

Със социален доклад извършен след социална анкета по повод подаденото от жалбоподателя заявление-декларация е установено, че лицето отговаря на декларираното в заявлението семейно и здравословно положение. По отношение на здравословното му положение е посочено, че е лице с увреждане, като с ЕР на ТЕЛК № 2093/081 от 10.05.2003 г., със срок „пожизнен“ е определена 71% до 89,99% трайно намелена работоспособност. По отношение на материалното положение е посочено, че лицето освен имуществото което обитава, притежавала и друго недвижимо имущество, находяща се в [населено място], представляващо самостоятелен обект в сграда /апартамент/ с площ по документи от 39, 64 кв.м., ведно с избено помещение с площ от 4,93 кв.м., което съгласно извършена служебна справка в службата по вписванията – [населено място], се установява, че е продала на 07.10.2019 г. за сумата от 24 000 лева. Установено е също, че стойността на изповяданата сделка, надхвърля 60-кратния размер на гарантирания минимален доход /4500 лева/. С оглед на така установеното и при извършена преценка на нуждите от социално подпомагане, е дадено становище за отказа на целева помощ за отопление с топлоенергия на основание чл. 10, ал. 12, т. 2 от ППЗСП.

Издадена е заповед № ЗСП/Д-С-СЛ/2488 от 15.11.2022 г. на директора на дирекция „Социално подпомагане“ – С., с която на основание чл. 13, ал.2 от ЗСП, чл. 4, ал. 4 и чл. 3, ал. 3 от Наредба № РД-07-5/2008 г. и Заповед № РД01-228 от 19.07.2022 г. на министъра на труда и социална политика е отказано отпускане на целева помощ за отопление с топлоенергия за отоплителен сезон 2022/2023 г., с мотив, че не е изпълнено допълнителното условия на чл. 10, ал.1, т. 6 от ППЗСП, а именно, че лицето е прехвърлило жилищен/вилен имот и или ид.ч. от него срещу заплащане през последните 5-години и не попада в обхвата на случаите по чл. 10, ал. 12, т. 1 или т. 2 от ППЗСП.

Заповедта е оспорена по административен ред и потвърдена с решение № 22-РД06-0193 от 29.12.2022 г. на директора на Регионална дирекция за социално подпомагане – С. –град.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира от правна страна следното:

По допустимостта:

Оспорва се в срок, подлежащ на обжалване административен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което подадената жалба е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168 от АПК при разглеждане на жалби срещу административни актове съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери

законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 – дали актът е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при спазване на материалния и процесуалния закон и в съответствие с целта на закона.

Заповедта е издадена от компетентен административен орган, в съответствие с правомощията, предоставени му с чл. 13, ал. 2, вр. ал. 1 ЗСП, не се констатира и съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Съгласно чл. 12, ал. 2 от ЗСП социалните помощи, сред които и целевите се отпускат след преценка на: 1. доходите на лицето или семейството; 2. имущественото състояние; 3. семейното положение; 4. здравословното състояние; 5. трудовата и учебната заетост; 6. възрастта; 7. други констатирани обстоятелства.

Съгласно чл. 13 от Закона за социално подпомагане социални помощи се отпускат въз основа на заявление-декларация, подадено от нуждаещия се или от упълномощено от него лице. Помощите по ал. 1 се отпускат със заповед на директора на дирекция „Социално подпомагане“ или от упълномощено от него длъжностно лице след преценка на всички данни и обстоятелства, констатирани със социална анкета.

Отказът за отпускане на социални помощи задължително се мотивира (чл. 13 от ЗСП). Социалните помощи се отпускат със заповед на директора на дирекция "Социално подпомагане" или от упълномощено от него лице след преценка на всички данни и обстоятелства, констатирани със социална анкета - чл. 13, ал. 2 от ЗСП, като право на социално подпомагане имат лица и семейства, които отговарят на определени условия, регламентирани в Правилника за прилагане на закона за социалното подпомагане и Наредба № РД-07-5 /16.05.2008 г. за условията и реда за отпускане на целева помощ за отопление

Кръгът на лицата, които имат право да получават целеви социални помощи е определен в чл. 2 ал. 1 от Наредба № РД-07-5 от 16.05.2008г. Съгласно цитираната разпоредба право на целева помощ за отопление имат лицата и семействата, чийто средномесечен доход за предходните 6 месеца преди месеца на подаване на молбата-декларация е по-нисък или равен от диференциран минимален доход за отопление (ДМДО) и отговарят на условията по чл. 10 и 11 от Правилника за прилагане на Закона за социално подпомагане (ППЗСП). Основа за определяне на ДМДО средномесечен доход за предходните 6 месеца преди месеца на подаване на молбата-декларация. Съгласно §3 от ДР на Наредба № РД-07-5 от 16.05.2008 г. „диференциран минимален доход за отопление" е индивидуалната граница за достъп до целева помощ за отопление за всяко лице съобразно възрастта, семейното положение и здравословното състояние, определена по реда на чл. 2, ал. 4 от Наредба № РД-07-5 от 16.05.2008г.

В конкретния случай видно от съдържанието на процесната заповед, целевата помощ за отопление с топлоенергия на лицето е отказана с оглед на това, че жалбоподателката не отговаря на условията на посочената по-горе Наредба във вр. с чл. 10, ал. 1, т. 6 от ППЗСП, тъй като жалбоподателката е прехвърлила срещу заплащане през последните 5 години.

Нормата на чл. 10, ал. 1, т. 6 от ППЗСП /в редакцията ДВ. бр.98 от 17 Ноември 2020 г./, предвижда, че месечната помощ се отпуска, ако лицата или семействата отговарят на следните допълнителни условия, като т. 6 поставя изискване лицата да не са прехвърляли жилищен, вилен, селскостопански или горски имот и/или идеални части от тях срещу заплащане през последните 5 години.

Липсва спор по делото, че през м. 10.2019 г. жалбоподателката е осъществила

продажба на недвижим имот - апартамент, находящ се в [населено място] при което е получила сумата от 24 000 лв. Това обстоятелство не е спорно между страните по делото, а и се установява както от извършената от АО справка в Службата по вписванията – Т.. Не се спори и за обстоятелството, че въпросната сума надвишава 60 - кратния размер на гарантирания минимален доход (4500 лв.) за 6-те месеца, предхождащи подаване на заявлението за отпускане на целевата помощ. Основните аргументи на жалбоподателката се свеждат до това, че продажната цена не съставлява доход, тъй като е изразходвана за изплащане на нейни дългове.

Съдът намира горните възражения за неоснователни. Получената сума несъмнено съставлява доход по смисъла на закона, а обстоятелството как се е разпоредила жалбоподателката с въпросните парични средства /с оглед твърдението, че ги е изразходвала за покриване на нейни задължения/ е ирелевантно за правния спор.

Исканата социална помощ е целева по чл. 12, ал. 1, т. 2 от ЗСП. Предпоставките за уважаване на заявлението са уредени в чл. 2, ал. 1-6 от Наредба № РД-07-5/16.05.2008 г. Правото на помощта възниква при две кумулативни условия. Първото условие е заявителят да има средномесечен доход за предходните 6 месеца преди месеца на подаване на заявлението, който е по-нисък или равен на диференцирания доход за отопление /ДДО/. Второто условие е заявителят да отговаря на условията по чл. 10 и чл. 11 от ППЗСП. В конкретния случай с оглед осъществената продажба на недвижим имот и получената от това сума, АО правилно е установил, че е налице средномесечен доход за предходните 6 месеца преди месеца на подаване на заявлението, който е по-висок от диференцирания доход за отопление /ДДО/.

Съгласно чл. 2, ал. 4 от Наредбата основа за определяне на ДДО е базовия доход за отопление /Б./, който по § 6 от ДР на Наредбата е разчетен показател, служещ за определяне на ДДО и е равен на двойния размер на определения месечен гарантиран минимален доход. Средномесечният доход на заявителя за предходните 6 месеца преди месеца на подаване на заявлението възлиза на 2480.19 лв.. Диференцираният доход за отопление, определен съобразно чл. 2, ал. 5, т. 14. от Наредбата, е 1,85 от базовия доход за отопление, с оглед което диференцираният доход за отопление на жалбоподателката, която попада в посочената целева група възлиза на 162.04 лв. ($1,85 \times 150 = 277.50$ лв).

Социалното подпомагане се изразява в предоставяне на помощи за задоволяване на основни жизнени потребности на гражданите, когато това е невъзможно чрез труда им и притежаваното от тях имущество. Право на социално подпомагане имат българските граждани, когато поради здравни, възрастови, социални и други независещи от тях причини не могат сами чрез труда си или доходите, реализирани от притежаваното имущество да осигурят задоволяване на основните си жизнени потребности. В случая, след като е налице отрицателна предпоставка по чл.10, ал.1, т. 6 от ППЗСП, за лицето не е възникнало правото на целева помощ за отопление по чл. 2, ал.1 от Наредба № РД – 07 – 5/16.05.2008 г. за условията и реда за отпускане на целева помощ за отопление. Следователно оспорената заповед, с която компетентния административен орган е отказал на Н. Д. С., отпускане на целева помощ за отопление за отоплителния сезон 2022/2023 г., е материално законосъобразна.

Предвид това, жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

По разностките по делото:

При този изход на спора на основание чл. 143, ал. 3 АПК и чл. 78, ал. 8 ГПК, вр. с чл. 144 АПК, вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ/ЗПП/ и чл. 24 от Наредбата за

заплащането на правната помощ/НЗПП/, на Агенция за социално подпомагане следва да бъдат присъдени разноски за осъществената юрисконсултска защита, които се констатираха в размер на 100 лева.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд - София град, III отделение, 70 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. Д. С. от [населено място] срещу заповед № ЗСП/Д-С-СЛ/2488 от 15.11.2022 г. на директора на дирекция „Социално подпомагане“ – С., потвърдена с решение № 22-РД06-0193 от 29.12.2022 г. на директора на Регионална дирекция за социално подпомагане – С. -град.

ОСЪЖДА Н. Д. С. от [населено място] да заплати на Агенция за социално подпомагане, сумата от 100 /сто/ лева, представляващи разноски по делото.

Решението не подлежи на обжалване съгласно чл. 13, ал. 7 (Нова - ДВ, бр. 77 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г/ от Закона за социалното подпомагане.

СЪДИЯ: